ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 22.2.2021 г.
COM(2021) 75 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно упражняването на правомощието за приемане на делегирани актове, предоставено на Комисията по силата на Регламент (ЕС) 2019/125 от 16 януари 2019 г. относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел изпълнение на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отношение или наказание

1. КОНТЕКСТ

Целта на Регламент (ЕС) 2019/125[1] е да се предотвратят смъртното наказание, както и изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко или унизително отношение или наказание в държавите извън ЕС, като се ограничи търговията с определени стоки. В него се прави разграничение между:

- стоки, които по своята същност служат за насилие и с които изобщо не трябва да се търгува (приложение II), и
- стоки, които могат да имат законна употреба, като например оборудването, използвано за целите на правоприлагането (приложение III), и стоките с терапевтична употреба (приложение IV).

Търговията с такива стоки подлежи на определени ограничения. В Регламента се предвижда по-специално следното:

i. забраняват се вносът във, износът от и транзитът през ЕС на стоките, посочени в приложение II, които нямат друго практическо предназначение освен употреба с цел изпълнение на смъртно наказание или с цел изтезание или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отношение или наказание. Забранява се и предоставянето на техническа помощ по отношение на тези стоки, и по-специално на обучение как да се използват. Забраняват се също така рекламата на тези стоки в печатните медии или в интернет, закупуването и продажбата на рекламно време по телевизията или радиото във връзка с тях, както и излагането и предлагането им за продажба на изложение или панаир;
ii. за стоките, посочени в приложение III, които биха могли да бъдат използвани с цел изтезание или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отношение или наказание, но могат да имат и друга, законна употреба (правоприлагане), е необходимо предварително разрешение за износ, издавано за всеки отделен случай. Предварително разрешение за износ се изисква и за предоставянето на техническа помощ или на брокерски услуги, свързани с тази категория стоки;
iii. регламентира се търговията със стоки — химикали и фармацевтични вещества (приложение IV) — които биха могли да се използват с цел изпълнение на смъртно наказание (например продукти, които биха могли да се използват за екзекутиране на хора чрез поставяне на инжекция със смъртоносна доза).

В приложение I към Регламента са изброени органите в държавите членки, които съгласно член 20 от Регламента разполагат с правомощия да вземат решение по заявление за издаване на разрешение или да забранят на износител да използва генерално разрешение на Съюза за износ. Приложения II, III и IV към Регламента съдържат списъци на забранените и контролираните стоки. Приложение V се отнася до генералното разрешение на Съюза за износ (част 1 е свързана със стоките, а част 2 — с местоназначенията).

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

В съответствие с член 29 от Регламент (ЕС) 2019/125 на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове за изменение на приложения I, II, III, IV, V,

[1] Регламент (ЕС) 2019/125 от 16 януари 2019 г. относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел изпълнение на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отношение или наказание (ОВ L 30, 31.1.2019 г., стр. 1).

VI VII, VIII и IX към Регламента[2]. Настоящият доклад е изготвен съгласно изискването по член 29, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2019/125. Съгласно тази разпоредба правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 16 декември 2016 г., като Комисията е длъжна да изготви доклад относно делегирането на това правомощие не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок.

3. УПРАЖНЯВАНЕ НА ДЕЛЕГИРАНЕТО

От 2016 г., когато ѝ бе предоставено правомощието да приема делегирани актове[3], Комисията го е използвала три пъти, както е описано по-долу:

а) С ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/181 НА КОМИСИЯТА от 18 октомври 2017 г.[4] бе изменено приложение V, като Доминиканската република, Сао Томе и Принсипи и Того бяха добавени в списъка на местоназначенията, за които се прилага генералното разрешение на Съюза за износ[5]. Той влезе в сила на 14 февруари 2018 г. — деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

б) С ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2020/621 НА КОМИСИЯТА от 18 февруари 2020 г.[6] бяха изменени приложение I, в което бяха актуализирани вписванията на няколко компетентни органа, и приложение V, като Гамбия и Мадагаскар бяха добавени в списъка на местоназначенията, за които се прилага генералното разрешение на Съюза за износ. Той влезе в сила на двадесетия ден (27 май 2020 г.) след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

в) С ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2021/139 НА КОМИСИЯТА от 4 декември 2020 г.[7] бе изменено посочването на Обединеното кралство в приложение I към Регламента. С него бе изменено и приложение V, като Обединеното кралство бе добавено в списъка на местоназначенията, за които се прилага генералното разрешение на Съюза за износ. Той влезе в сила на петия ден (13 февруари 2021 г.) след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Преди приемането на горепосочените делегирани актове Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в рамките на Координационната група за борба с изтезанията, в съответствие с принципите, определени в

[2] В приложение VI са изброени териториите на държавите членки, посочени в член 11, параграф 2. В приложение VII е описан формулярът за разрешение за износ или внос, посочен в член 21, параграф 1. В приложение VIII е описан формулярът за разрешение за предоставяне на брокерски услуги, посочен в член 21, параграф 1. В приложение IX е описан формулярът за разрешение за предоставяне на техническа помощ, посочен в член 21, параграф 1.

[3] Регламент (ЕС) 2016/2134 на Европейския парламент и на Съвета от 23 ноември 2016 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание (ОВ L 338, 13.12.2016 г., стр. 1).

[4] ОВ L 40, 13.2.2018 г., стр. 1.

[5] Генералното разрешение на Съюза за износ представлява разрешение за износ, което се прилага за химикалите, които биха могли да се използват за екзекутиране чрез поставяне на инжекция със смъртоносна доза (приложение IV към Регламента). Използва се, когато тези стоки/химикали се изнасят в държави, които са отменили смъртното наказание за всички престъпления и са потвърдили това с поемането на международен ангажимент. По отношение на държавите, които не са членки на Съвета на Европа, този списък съдържа държавите, които не само са отменили смъртното наказание за всички престъпления, но и без резерви са ратифицирали Втория факултативен протокол към Международния пакт за граждански и политически права.

[6] ОВ 144, 7.5.2020 г., стр. 1.

[7] ОВ L 43, 8.2.2021 г., стр. 5.

Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество[8].

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

С настоящия доклад се изпълнява изискването по член 29, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2019/125. Комисията приканва Европейския парламент и Съвета да вземат под внимание доклада.

Комисията счита, че е необходимо да се удължи с още пет години делегирането на правомощието за приемане на делегираните актове, посочени в членове 24 и 29 от Регламент (ЕС) 2019/125. Наред с други причини, това е необходимо, за да може да се предприемат действия, в случай че бъдат разработени нови стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел изпълнение на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отношение или наказание, когато една или повече трети държави отговарят на изискванията за прилагане на генералното разрешение на Съюза за износ или нарушават международен ангажимент за премахване на смъртното наказание за всички престъпления или при промяна на данните на компетентните органи.

В член 29, параграф 2 от Регламента е предвидено, че делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

[8] ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.